

# Kézműves foglalkoztató

## Készíts madárpókot!

### Szükséges anyagok és eszközök

újságpapír, fekete fonál, kb. 1 m drót, 1 db gyufaszál vagy fogvájó, gyorskötésű ragasztó, olló, eltérő nagyságú gyöngyszemek (6-8 db)

Elsőre talán bonyolultnak tűnhet a madárpók elkészítése, de akik eddig velünk tartottak a saját állatkert megalkotásában, technikailag semmi nehéz elemet sem fognak találni, hiszen csupa olyan műveletet fogunk végezni, melyeket a többi állat készítésénél már megismerhettünk: fonalat tekerünk, ragasztunk, drótot hajlítunk, de mivel nyolclábú pókot készítünk, ezért bizony sokszor kell majd ugyan azt a folyamatot elvégeznünk. Ezért elég is a szóból, lássunk rögtön neki!

Az újságpapírból elkészítjük a madárpók erős törzsét: a nagyobb potrohot és a kisebb fej-tort egyben, ahogy ma szakszerűen mondják, az elő- és az utótestet. A potroh nagyobb, teltebb, domborúbb, mint az elő-test. Az újságpapírt úgy próbáld meg eltépni, hogy az egyik kicsit nagyobb legyen, ezt addig gyúrd, formáld, míg potrohszerűvé válik. A kisebb darabból pedig a fejtort formáld meg. Ha olyanra tudod formálni a papírt, amilyenre akarod, akkor a hasi, alsó rész lapos maradjon. Egy csepp ragasztóval rögzítsd a fonalat a formára és tekerj, tekerj addig, míg teljesen befedi a fekete fonál az újságpapírt. Tekerés közben itt-ott egy-egy csepp ragasztással fixálhatod a fonalat.

A drótot szétvágjuk négy egyforma, kb. 18-20 cm-es darabra. Egy picit maradni fog, ezekből készítjük majd el a csápot és a fonószemölcsöt. A drótok mindkét végét sodrással megerősítjük hurkot képezve. Így egyrészt nem fogja megszűrni a kezéd a madárpók lába, másrészt ezen jobban meg is tud majd állni. Az egyik hurkon átfűzöd a fekete fonalat és úgy kötöd meg, hogy a drót hosszúságával megegyező fonalat még ráhagysz. Ha ez túl bonyolult, akkor egyszerűen csomózd rá a fonalat és kezdj neki a tekerésnek, végig a lábszár teljes hosszán. Ha végigértél, fordulj vissza és ezt ismételd addig, amíg a kívánt láb-vastagságot el nem éred. Nekem három réteg kellett a kívánt mérethez. A madárpók egész testét erős szőr borítja, tehát ha van szőszös fonalat, azzal még karakteresebbé teheted a saját figurád. Mivel a négy pár láb betekerése hosszadalmas művelet, ha meguntad, tedd félre, kapcsolódj ki és utána folytasd a munkát. Hidd el, nem szalad el a pókod – hiszen még nincs kész a lába! A maradék drótot, ami a lábak levágása után leesett, most használjuk fel: két rövid, de erős dróttá összesodorva. Mindkettőt betekerjük feketére, de a csápot több rétegben, míg a potroh végén látható szemölcsöt csak egyszer, de alaposan.

Mikor már minden pók-alkatrészfekete, következhet az összeállítás izgalmas feladata. Az elő- és az utótestet összeragasztjuk, úgy, hogy megerősítésként még egy kihegyezett gyufaszálat is beleszúrunk a két részbe, és ezután kenjük be a ragasztóval.

A lábakat és a két kis kiegészítést „U” betűformára hajlítsd. Azért érdemes ennyire előkészíteni, mert a ragasztáskor így nem kell arra is figyelniük, hogy biztosan a drót/láb közepe kerüljön az elő-test hasi oldalára. Én ragasztópisztollyal dolgoztam, ez igen hatékony, de balesetveszélyes lehet, tehát te csak a szüleid beleegyezésével tedd ezt. A lábak rögzítése után jön az erős, félelmetes csáp a fej elejére, majd a potroh végére a kicsi szarvra emlékeztető szemölcs.

Már csak a szemek rögzítése maradt hátra! A madárpóknak és általában a pókféléknek nagyon különleges a szemük, ezt mi itt a játék állatkertünkben éppen hogy csak jelezni tudjuk. De azért jelezzük, mert így ha csak rápillantasz majd erre a pókra, rögtön eszedbe fog jutni ez a különös szemszerkezet. Én a pókomnak csak hat szemet varrtam, de a valóságban nyolc szemmel figyel éberen a madárpók. A háromféle méretű gyöngyöt varrtam, egyrészt mert ezt tartom a legerősebb rögzítésnek, másrészt mert a kicsi gyöngyöket nem is lehet igazán szépen felragasztani. Az igazi madárpóknál a szemek színe egyforma, én a láthatóság miatt választottam más-más színű gyöngyszemet. Ennyi információ birtokában már el tudod dönteni, te milyen színű szemeket raksz a jószágodra, és azt is, hogy erősíted a helyére.



# Kézműves foglalkoztató

## Készíts sziréngőtét!

### Szükséges anyagok és eszközök

fekete textil vagy filc, drót, kartonmaradék, tű, cérna, olló, ragasztó, apró fonalak, ceruza

A Nagyszikla, azaz a Varázshegy, tényleg rászolgált a nevére: csupa furcsa és egyben izgalmas dolgot talál benne, aki bemegy nézelődni, a legapróbb lényektől az óriásokig. Ez a gőte is, mintha a földtörténet valami régesrég-i időszakából felejtődött volna itt a kilógó, zuzmószerű külső kopoltyúival, csökevényes mellső lábairól már nem is beszélve!

A karcsú sziréngőte színe fekete, tehát valami ilyesmi színű anyagot kell keresned, két tenyérnyi bőven elég kétéltűnk megvalósításához. Én egy darab pólómaradékkal dolgoztam.

A textil nagyságától függ a levágott drót hossza, mert éppen a textil hosszának kétszerese kell, hogy legyen. Egy ceruza, toll vagy hurkapálca segítségével megsodorjuk, hogy jobban tartson. Mikor végeztünk a tekeréssel, lehúzzuk a segédeszközünkről, a kör, ami keletkezett, az állat fejrészéhez kerüljön.

A sodratot ráhelyezzük az anyagra, én néhány helyen varrással rögzítettem is, hogy biztosan ne csússzon ki, mikor kialakítom, meghajlítom a gőte testtartását. A jellegzetes farokrész elkészítéséhez egy kis kartondarabot használtam, mérete az állat hosszának kb. egyharmada. Ezt a vége felé elkeskenyedő kartondarabot pár csepp ragasztóval rögzítettem.

Miután a helyén van a drótból sodort „gerinc” és a farokrész, feltekerjük a fekete anyagot, mint egy bejglit. A tekerés ne legyen túl szoros, hogy majd kedvedre tudd mozgatni, beállítani a megfelelő pózba a gőtét. Az anyag legvégét ragasztóval rögzítettem.

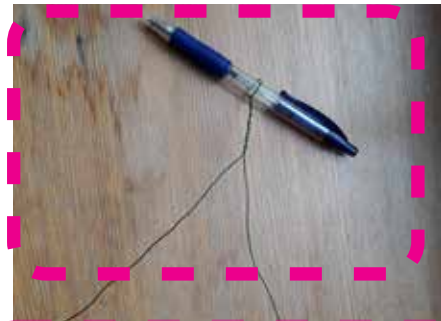
Mivel a gőte feje nem gömbölyű, de nem is lapos, elég nehéz karakteresre formálni. Így egyszerűen csak pár öltéssel összevarrtam a tekerés végét. A szeme is kicsi és nem is csillogó, mert bőrréteg védi, így cérnával varrtam pár öltést, ezzel jelezve a két szemet. A gőte teste, törzse hengeres, de a farokrész lapossá válik. A beillesztett kartondarabhoz a ragasztás miatt hozzásimul a fekete textil. Ha nem elég elvékonyodó, akkor ollóval vágd megfelelőre. Én a biztonság kedvéért felül nagy öltésekkel végig is varrtam, ahol az utólagos vágás miatt kilátszott a karton színe, fekete filctollal beszíneztem.

Két különleges és ezért nagyon fontos rész maradt már csak hátra: a rózsaszínes, pirosas-szürkés külső kopoltyúk és a csenevész lábak.

A külső kopoltyúrészekről rögtön fel lehet ismerni ezt a fajt, tehát én is hangsúlyosan ábrázoltam. Bordós-rózsaszínes fonalakból alakítottam ki, ezt ragasztottam a test két oldalára, ferdén. Ha van otthon apró filchulladékod és jó éles ollód, akkor ebből is kivághatod és akkor a filccsíkokat ragaszd a megfelelő helyre. 3-3 ágacska nyúlik ki a test jobb és baloldalán.

Ha nem akarsz, hogy támaszkodjon a gőtéd, akkor nem kell drót a vékony fekete anyaghoz. Csak ragaszd egyszerűen a gőte oldalához és kész is, úszhat és vadászhat mocsaras tavacsájában. Ha támaszkodva szeretnéd látni, akkor még szükséged lesz 8-10 cm vékony drótra. A két végét hajtsd vissza, ragaszd a fekete anyaghoz. Ha szeretsz varrni, akkor a fekete anyagból egy hosszú, vékony „zsákot” varrj, és ebbe fűzd bele a drótot. A visszatekert drótrész lesz a kis „tappanca”, ezen támaszkodik a gőte. A kopoltyús rész alá ragaszd, én a pocakja alatt is átvezettem a lábat, így sokkal erősebb, mintha csak a test két oldalára rögzítenénk.

El is készült ez a különleges állat, odaragasztottam a szájhoz egy apró zsákmányt, egy féregfélét. Lám milyen ügyes vadász: rögtön zsákmányt is ejtett!



# Kézműves foglalkoztató

## Készíts vándorló levelet!

### Szükséges anyagok és eszközök

kartonok, ceruza, olló, ragasztó, sablon, 2 apró zöld gyöngyszem, színes ceruzák

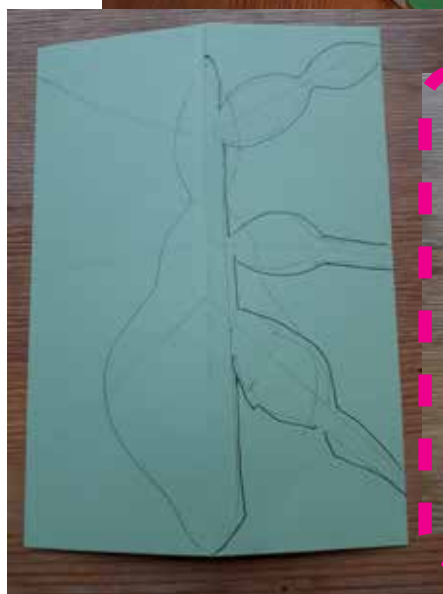
Végre egy vidám, színes állat a Varázshegy fekete furcsaságai között! Nagyon dekoratív, ugyanakkor könnyen elkészíthető rovar ez az élénkzöld színekben pompázó, saját környezetében gyakorlatilag észrevehetetlen sáskafajta. Nosza, elő az alapanyagokkal és vágjunk, ragasszunk! A már ismert, többször is használt félbehajtott papírtechnikával dolgozunk, ehhez a pehelysúlyú állathoz nem kell sem drótoznunk, sem tömnünk, semmilyen bonyodalmas műveletet gyakorolnunk.

A botsáskánk két részből áll, egy alsó részből, amin a lábakat és a gerincet rajzoljuk meg és vágjuk ki. Ez a nagyobb karton, hiszen a sáska hosszú lábaihoz sok centiméternyi karton kell. A fotón látható, hogy ezt is félbehajtott kartonra rajzoljuk ki, így egy vágással el is tudjuk készíteni a levélbotsáska „vázát”. Ha a karton nem tökéletesen „sáskás” színű, akkor már most, a lábak, ízek meghajlítása előtt érdemes kiszínezni színes ceruzákkal vagy filctollakkal, amid van.

Az alsó fél elkészítése után szintén a félbehajtott technikával alakítjuk ki a leveles felső részt. A sablon alapján vágjuk ki a zöld papírból a levélformát. Ehhez megfelel egy vékonyabb papírféle is, mert nem kell önmagát megtartania, mint az alsó, lábas résznek. A kerek fejformára ragasszuk fel szemnek az apró zöld gyöngyöt. A csápokat szintén a vékony papírból nyisszantjuk le és ragasszuk a kartonra. Elég mélyencsúsztassuk rá a fejre, hogy a két réteg összeillesztésekor erősen álljon.

A két réteget ragasszuk össze a gerinc mentén. Ügyeljünk a pontos illesztésre! A levél hasas, széles részét óvatosan hajtsd fel, hogy a levél-jelleg minél jobban látszódjon, érvényesüljön. Ha még tovább szeretnél dolgozni ezen a „vándorló levél”-en, (ahogy a szakemberek nevezik), akkor még egy szárnyréteget tehetsz rá, valamilyen eltérő zöld színnel.

Az alapanyagok közé gyufaszálakat is tettem, mikor munkához láttam. Ezeket akkor használjuk, ha kartonunk mégsem elég erős ahhoz, hogy az ízek meghajtása után stabilan megtartsák a sáskát. Ekkor a kartonláb belső, nem-látszó részéhez ragasztjuk a méretre vágott, s ha igazán precízek vagyunk, zöldre színezett gyufaszálakat. Elég az alsó ízhez ragasztani, ez már kellően megerősíti a mi vándorló levelünket.



# Kézműves foglalkoztató

## Állatkerti térkép

Ha hétről-hétre követed a Készíts saját állatkertet! megjelenéseket nyár végére össze tudod illeszteni a térképrészletek alapján a Fővárosi Állat és Növénykert egész területét.

A kézműves foglalkoztató segítségével elkészítheted az egyes zónákban élő állatainkat otthon fellelhető anyagokból, akár hulladékból, maradék textilekből.

A térképrészletek összeillesztését segítik az utak, állatházak, zónák elnevezése. Ha bővíteni szeretnéd más egységekkel, zónákkal az állatkertet arra is adnak lehetőséget az A/4-es méretű térképdarabok.

Ahogy időben haladunk a zónák elkészítésével előkerülnek majd a kiegészítők is, ahol fontos szerepe lesz például a zónák színének. De egyenlőre erről többet még nem árulunk el!

### Mi így képzeltek el a Nagyszikla zónát!



# MÉRGESHÁZ



# NAGYSZIKLA

